

POLÍTICA LINGÜÍSTICA DEL GOVERN DEL PP DURANT AQUESTA LEGISLATURA I RESPOSTA DEL POBLE

Joan Lladonet i Escalles,
comparteix la coordinació de la revista *Pissarra*

El Govern autonòmic actual del PP és el que ha suscitat més controvèrsies, confrontacions i polèmiques de tots els que han existit fins ara. No era necessari que això hagués passat perquè és el que ha governat amb una més àmplia majoria absoluta. El que ha ignorat aquest govern és que una

vegada que es troba en el poder, ha de governar per a tots i no per a un grup, perquè no tots els seus votants estan d'acord amb totes les propostes que presenta en el seu programa, i tampoc no es pot parlar massa del programa quan han incomplert la part principal d'aquest, que era que no pujarien les contribucions dels ciutadans. No poden continuar usant l'argument sobre el fet que no fan més que complir el seu

programa. El que haurien d'argumentar és si governen o no per al poble de les Illes Balears en el seu conjunt, és a dir, si defensen l'estat del benestar, els drets adquirits i conquerits i si han aconseguit disminuir l'espòli al qual ens té sotmesos el Govern central.

En aquest article, vull parlar de la política lingüística del PP, de les mesures que han posat en marxa el Govern i el grup parlamentari per desmuntar tot el que s'havia avançat durant més de

trenta anys en qüestió de normalització lingüística, que s'havia previst en totes les lleis i en l'Estatut. Quan una petita part de la població, amb una clara opció colonialista, ha volgut fer marxa enrere en totes les passes que s'havia avançat, els governants del PP s'han posat a incomplir les lleis existents i a fer-ne de noves per fer retrocedir l'ús de la llengua catalana a l'àmbit col·loquial, com si es tractés de tornar posar en vigor el Decret de Nova Planta del borbó Felip V. No han tingut en compte per res els beneficis que produïa mantenir la situació tal i com s'havia establert amb molta feina i molta efectivitat per a mantenir la pau social. Les mesures de

política antilingüística que han produït més alarma social han estat els reiterats atacs contra la llengua, que unes vegades de manera directa i altres emprant la manya han fet servir per a, tot dient que volien fer les coses bé, cavar una fossa ben profunda per anar-hi enterrant la llengua catalana d'una manera descarada i vergonyant. També intentaré reflectir la resposta del poble que ha estat clara i contundent. El poble no està disposat a perdre la seva personalitat.

Analitzem, doncs, les mesures que ha adoptat el PP des de les institucions de Govern i podem jutjar la seva actuació:

1 Han posat en marxa la "lliure elecció de llengua" al primer ensenyament a partir del curs 2012-2013. Varen enviar la normativa una i una altra vegada perquè hi havia pocs pares que reclamassin l'ensenyament en castellà. Només varen aconseguir que un 7% dels pares sol·licitàs fer el primer ensenyament en castellà. Han introduït les inscripcions "online" i altres tipus de control, perquè volen que surti així com desitgen. Enguany segurament voldran aplicar la doctrina del TSJC que ha dictaminat que si un sol alumne demana ensenyament en castellà, així s'ha de fer a la resta de l'aula. Si la sentència és aquesta, queda clar que és un exemple de llibre de justícia colonialista. Es violentarà el PEC (Projecte Educatiu de Centre) i el Projecte Lingüístic de cada escola. Es deixa de banda l'autonomia del centre i continuarà essent una injustícia i una discriminació que no es respectin els drets individuals de tots els pares i mares, ja que hi haurà sol·licituds per a alumnes de més de cent llengües maternes diferents que no hauran pogut triar la seva llengua.

2 Quan surti aquesta revista, s'haurà aprovat un decret que haurà anul·lat el de mínims i s'haurà implantat un model trilingüe o multilingüe. Si la seva boca és mesura, a l'hora de sortir als mitjans de comunicació, prometen o diuen que donaran la possibilitat que l'alumnat en acabar l'ESO domini quatre llengües. Quan això seria molt fàcil demanar-ho a les escoles i els dirien quines són les possibilitats d'aquest aprenentatge o els explicarien com s'aprèn una llengua. El model que comença repartint una tercera part al català, una altra al castellà i la restant a l'anglès, aconseguirà que en acabar l'ESO només es domini la llengua espanyola, objectiu que s'havien proposat.

3 Han modificat la Llei de la Funció Pública i han aconseguit que el català no sigui requisit per a accedir a un lloc de feina a l'Administra-

ció. L'han deixat com a mèrit, segurament amb menys valor que un màster qualsevol. El retrocés que ha suposat la nova Llei de Funció Pública ha suposat eliminar el català com a llengua preferent de l'Administració i han establert l'obligatorietat per part del Consell i de l'Ajuntament de Palma de respondre als ciutadans en la llengua en què han fet les actuacions administratives. D'això ells en diuen igualtat, quan molta gent no usa el català perquè no el va poder aprendre quan anava a escola o per moltes altres circumstàncies, que fan que la gent esculli l'espanyol, perquè sap que aquesta és la llengua preferida per l'Administració.

4 S'han eliminat els cursos de reciclatge de català per als professors des del 2011 i s'ha congelat el programa. Es veu que cadascú podrà ensenyar en la seva modalitat. Si qualche professor no domina un llenguatge oral correcte, no és cap problema, perquè

aquest llenguatge oral defectuós serà vist com a modalitat.

5 S'han reduït els cursos de català que oferien les institucions, al públic en general, però s'han reduït especialment els que es dedicaven als estrangers. Aquest fet és un altre que vol demostrar que no interessa que s'apregui la llengua catalana. N'hi ha suficient amb l'espanyola.

6 El Govern de les Illes Balears ha anul·lat les ajudes per a dinamització lingüística, integració de nouvinguts i mediació. Una mesura més que vol demostrar la inutilitat de la llengua que només ha de servir per anar per casa als indígenes.

7 Han reduït fins a la mínima expressió els pressupostos de normalització lingüística i han eliminat totes les àrees encarregades d'impulsar el procés normalitzador de la

llengua catalana a les tres institucions principals: Govern de les Illes Balears, Consells i Ajuntament de Palma.

8 Han tancat la Televisió de Mallorca i l'emissora de ràdio Ona Mallorca, que eren les úniques emissores d'àmbit mallorquí que emetien en català. Ara s'intenta a partir d'aportacions i mecenatges engegar Sa TevaVisió. El poble conscienciat es nega a patir aquest espoli als mitjans de comunicació en català.

9 S'ha eliminat la llibertat d'elecció de llengua a IB3. Abans, amb el sistema dual, es podia triar, es tenia la llibertat d'escollir en quin idioma s'havien de mirar les pel·lícules. Ara han imposat que no pugui ésser així. Abans les pel·lícules s'emetien directament en català, ara ho fan en espanyol. La televisió autònoma no compleix la funció per la qual va ser creada.

10 Han eliminat els correctors lingüístics d'IB3. Com que gran part de la programació no es fa en català, i a més, com que volen que els qui la parlen ho facin de la manera que sigui, com més incorrecta possible millor, no necessiten cap corrector. Ells d'això en diran modalitat.

11 No s'han concedit les subvencions que s'havien atorgat i que ja s'havien gastat, a les entitats que feien cursos d'ensenyament en català, i també als mitjans de comunicació en català i a la premsa forana.

12 S'han bilingüitzat els premis Ciutat de Palma, cosa que ha provocat que la majoria d'escriptors conscienciats no hi vulguin participar i que organitzin un acte paral·lel quan es concedeixen per Sant Sebastià.

13 El Consell ha eliminat les ajudes que atorgava per a la retolació de comerços i per a la normalització lingüística de les empreses. Són fets normals si tenim en compte que totes les actuacions responen a una política lingüística contrària a la llengua catalana i de potenciació de l'espanyola.

14 Han ofert 70.000 euros a les editorials que es dediquin a preparar llibres en modalitat. No se sap ben bé què serà el que faran ni en quina modalitat els prepararan, ja que han defugit l'òrgan consultiu corresponent que és la UIB, que està totalment en desacord que es vulgui dur endavant aquesta aberració lingüística.

15 Eliminació de totes les ajudes a associacions, premis Mallorca, grups en català a les festes, etc. que feien feina per la llengua catalana o que la potenciaven.

16 Han donat un termini de dos mesos als centres perquè planifiquin com duran endavant el Decret de trilingüisme, quan la majoria de centres no tenen possibilitats de fer-ho (professorat d'anglès, professorat amb domini de l'anglès, mitjans, etc.). La majoria de centres es troben que encara s'ensenya l'anglès amb el suport de l'espanyol. Si es vol fer una assignatura en anglès s'haurà d'ensenyar amb subtítols. Aquesta és la preparació que poden dur a terme les escoles, quan l'Administració planifica amb els peus i té l'obsessió de minimitzar l'ensenyament de la llengua catalana.

Totes aquestes actuacions han topat amb una forta oposició per part dels altres grups polítics que formen el Parlament i per part de la societat civil (STEI Intersindical, OCB,

Jubilats per Mallorca, Plataformes per la Llengua, Joves per la Llengua, Professors i professores en català, etc.). El poble de les Illes Balears se n'ha adonat que aquesta decisió de fer que la llengua catalana deixés de ser necessària era un cop mortal a la llengua i s'ha disposat a lluitar fins a les darreres conseqüències, a més de sol·licitar ajuda i conscienciar la resta de Països Catalans de la necessitat d'unir les forces per a poder fer accions conjuntes i per a difondre

i la política antilingüística nefasta que practicaven.

Es va fer una gran manifestació per part del poble on varen acudir 50.000 persones que d'una manera totalment pacífica varen reivindicar el català i varen exigir al Govern que no modificàs l'aspecte del requisit per a accedir a la funció pública, modificació que implica canviar la Llei de Normalització Lingüística, que havien promès que no

a tot l'àmbit lingüístic i als àmbits internacionals aquesta decisió antidemocràtica del Govern del PP de destruir una llengua mil·lenària com la llengua catalana.

"Jubilats per Mallorca" ha organitzat una vaga de fam que ha durat 41 dies, i que l'han duita a terme Jaume Bonet (26 dies) i Tomeu Amengual (16 dies), un dia la varen fer junts. Varen exposar la seva salut i la seva vida amb l'ànim de fer veure la magnitud del desastre que el PP volia dur a terme, a veure si alguns dels seus parlamentaris tenien consciència i abandonaven la disciplina de partit per defensar la seva pròpia personalitat. També es varen dur a terme 4 *Camins contra mentides*, que varen durar uns quants mesos, i els caminants varen passar per tots els pobles de Mallorca, varen denunciar les mentides del Govern, varen repartir material en què explicaven les malifetes que duen a terme

tocarien, i altres decrets, com aquell, el decret 100, que mana als càrrecs del Govern de parlar en català, cosa que no han complert des que varen començar el seu mandat. Així han ensenyat el poble a no obeir les lleis.

S'han presentat més de 12.000 al·legacions en contra del projecte de Llei de Funció Pública que no han tingut en compte, menyspreant una altra vegada el poble.

S'han organitzat protestes a tots els indrets on acudeixen les autoritats governamentals (a la plaça de Cort i a la plaça de la Porta Pintada de Palma, a Felanitx, a Sa Pobla, a la UIB, a Sencelles, i a tots els indrets on van. Mai des de la mort del dictador, el poble no s'havia alçat com fins ara, i mai tampoc no s'havia fet tan poc cas de les protestes i reivindicacions, tot amb una arrogància estúpida per mor dels vots rebuts.

S'ha posat en marxa la campanya "Enllaçats per la llengua", que ha consistit a posar llaços quadribarrats a les escoles i instituts. La Conselleria ha encarregat a les seves brigades, aquelles que no acudeixen a solucionar les avaries, perquè els despengin de les façanes, i això ha aconseguit que molta gent se'l penjàs al jersei o l'utilitzàs com a referència de les diferents xarxes socials, igualment s'ha estès la campanya a la resta de Països Catalans, per a la diada de Sant Jordi. Segurament a hores d'ara ja hauran fet un Decret que limita la llibertat d'expressió del professorat i que permetrà sancionar els directors que consentin a tenir llaços penjats a les façanes dels centres on treballen. Contra llibertat, responen amb repressió.

S'ha duit a terme una altra campanya que s'ha anomenat "Enllaçats per la paraula", que ha suposat que cada setmana s'ha llegit a un lloc determinat (Can Alcover, Lluç, Monestir de la Real, davant el Parlament, etc.) durant 24 hores seguides textos relacionats amb la llengua i els drets lingüístics. Una sola persona, Antònia Lladonet Riera, ajudada per altres va organitzar a la plaça del Rei en Jaume o de la Porta Pintada, una diada de músics per la llengua, que varen dur a terme l'acció un dissabte, durant set hores seguides. Actuació que es va denominar "Enllaçats per la música".

A principi de maig es va rebre la Flama de la Llengua a Palma, quan ja havia recorregut la majoria de pobles de Mallorca, acte en el qual hi havien participat més de 10.000 persones. Durant el mateix dia es va fer una cadena humana per la llengua, des de la plaça de la Porta Pintada fins a la plaça de Cort. Hi havia tanta gent (més de 4.000 persones), que varen poder fer una cadena doble. El curs ha acabat amb la preparació d'una vaga indefinida per al proper setembre.

Aquestes i moltes altres mesures han estat la resposta del poble que no quedarà impassible davant aquest intent de lingüicidi i genocidi.

En definitiva, el PP duu endavant una política lingüística dirigida per la FAES-Aznar, que té com a objectiu aconseguir que Espanya sigui una, gran i lliure com en els millors temps del dictador. Per això vol acabar amb el galaico-portuguès, amb l'euskera i amb el català. La persecució que pateix la llengua pròpia al País Valencià i a les Illes Balears, també arribarà al Principat. És hora d'oposar resistència des de tots els indrets dels Països Catalans. És hora d'anar més units i enllaçats que mai.